

Metla Šedé čtvrti

sepsal Dychtislav Koněchoč

Morrowindské tragédie probouzejí soucit i v těch nejodolnějších nordských srdcích. Temní elfové si naši soustrast zaslouží, ale zatím neprojevíli sebemenší zájem o nějaké milodary. Způsobů, jak se vypořádat s bezprostřední morrowindskou otázkou, je hned několik a já nabízím dva, které jsem ve Skyrimu viděl v praxi. Jeden nechť slouží jako vzor a druhý jako varovný příběh.

Vezměme si třeba Riften, který sdílí s touto zničenou provincií hranice. Našlo tam své útočiště mnoho temných elfů, ale je po nich vyžadováno, aby si vydělávali na živobytí stejně jako ostatní občané tohoto velkého města. Starají se o zásobování jako obchodníci, pracují v chrámu či slouží v pevnosti. Je to čestná práce, zvláště když mluvíme o národu, který v poslední době zakusil tolik zármutku. Město má dnes sice stále svůj díl problémů, ale ty zas až tak moc nesouvisí s přílivem a přítomností cizinců. Temní elfové jednoduše řádně přijali skyrimský způsob života, což se od nováčků v této zemi očekává.

Stačí se ale třeba podívat do kdysi honosného města Větrný Žleb a hned uvidíme, k čemu dojde, když roztáhneme svou náruč příliš ze široka. Už jen pomyslení na to, že se Ysgramorovo město, jehož jméno se stalo synonymem pro vyhnání elfů z našeho posvátného domova, otevře a stane se vítaným cílem pro všechny, jenž prchají před kouřící sítou, je hanba pro každého, kdo se jen trochu cítí nordem.

A co následovalo? To, co se dalo předpokládat. Líná a nespokojená chátka začala žít ve špíně a usídlila se v oblasti, které se nyní šetrně říká "Šedá čtvrť". Neočekávalo se od nich, že by se nějak podíleli na chodu města, tak to ani nedělali. Už to, že se pokoušejí přeměnit pyšné nordské město v malý ostrůvek Morrowindu, je dostatečně urážlivé, ale množství nepokojů, které vyprovokovali i mimo své území, by mělo dát ostatním jarlům pádný důvod k obavám.

Nordové, s nimiž jsem ve městě hovořil, mluvili o neustálých sporech a kriminalitě pocházející z Šedé čtvrti a úleva je pro ně v nedohlednu. Městská stráž se tomu místu raději vyhýbá, a tak tam temní elfové praktikují svou vlastní spravedlnost vycházející z jejich původních zvyků. Uznávané městské rodiny, Krutomorští a Štítokazové, mluví o argonianech v jejich službách skoro s rodičovskou láskou, ale temní elfové neprojevíli ani náznak snahy o to, aby se přizpůsobili ostatním obyvatelům města.

Jeden důvod k optimismu tu však je, protože jarl Ulfrík není k těmto podřadným bytostem ani zdaleka tak tolerantní, jak byli jeho otcové. Mírná Hoagova ruka je, pravda, trochu vidět i na místní argoniánské populaci, ale rybáři se alespoň naučili, jak nejlíp prospívat svému novému domovu. Jdou ostatním příkladem a dřou v docích efektivně a ještě s úsměvem. Temným elfům by jen prospělo, kdyby si vzali příklad ze svých šupinatých bratranců. Předpokládal bych, že se buď v pravý čas přizpůsobí a začnou se na chodu města také podílet, nebo se prostě opět vydají na cestu světem a budou hledat teplo a střechu nad hlavou jinde.